

[Maisted]

enten det er video eller TV, eller hvad det er. Man ønsker minsandten også at indføre et hybridnet, hvor man har en kasse, hvor man stopper det ned, man ønsker at befolkningen skal se.

Frihed er selvfølgelig ikke en enkelt informationskilde. Det er flerheden af informationsmuligheder, der giver friheden, for det er ganske klart, som vi ser i den trykte presse, at de, der har de store midler, også dominerer informationen. Men flerheden og antallet af muligheder for, at folk kan komme til orde, giver friheden. Det er indlysende, at f.eks. socialdemokratiet med sine tvangskrevne midler osv. vil dominere i en væsentlig grad. Derfor ønsker det at have hånd i hanke med disse særlige ordninger for lokalradio og -TV, som kan blive kraftigt domineret af socialdemokratiet, så det også ad den vej kan præge befolkningen og fortælle den, hvad den må, og hvad den ikke må her i samfundet. Hvis vi havde mange og frie informationsmuligheder i æteren, fik vi en flerhed.

Jeg vil sige til hr. Tastesen, at jeg talte om forfatningsdomstole, jeg talte ikke om de eksisterende. Jeg sagde, at vi ikke har en fri og uafhængig forfatningsdomstol – den er mig bekendt ikke nedsat – der kunne pådømme denne slags spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Sander (V):

Hr. Tastesen siger, at han meget gerne vil have det bedst mulige grundlag at vurdere hele forsøgsordningen på, inden han og socialdemokratiet tager stilling til, hvad der skal ske efter den 1. april 1986. Det er forståeligt, og det vil, tror jeg, også alle vi andre meget gerne have, men for at vi virkelig kan få et reelt grundlag at vurdere på, er det nødvendigt, at vi lader forsøgene køre nogenlunde uden at gribe ind. Netop det, vi er ved at gøre i dag, er i hvert fald ikke med til at give et rimeligt og et naturligt grundlag at tage vores vurderinger på, når vi skal til at arbejde med det nye lovforslag om et lille års tid.

Om trykkefriheden har jeg kun lyst til at sige, at det er klart, at det er billigere og lettere med de trykte medier, lige fra aviser til forskellige blade, men man har jo netop været imødekommende ved, at alle 95 radiostationer har fået sendeudstyr stillet til rådigh-

hed. Hvor meget man ofrer på programmerne og på forskellige aktiviteter, er så afgørende for, hvordan økonomien ser ud. Men friheden er i hvert fald til stede. De 95 har fuld mulighed for at komme til orde ligesom de, der har lidt lettere ved at gå hen i et trykkeri og få trykt noget.

Sluttelig om Koda/Gramex. Det er selvfølgelig lidt uheldigt, at nogle har måttet ændre budgetter, fordi der er kommet en ekstra udgift. Som ministeren sagde i sit indlæg, kan man for nogles vedkommende selv afpasse dette forhold. Det var måske et af de områder, hvor man allerede ved starten, hvor vi havde en anden kulturminister, burde have lavet ordningen 3-årig, således at man ikke skulle have genforhandlet dem efter det første år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om afbødning af de skattemæssige virkninger af årsregulering pr. 1. april 1984 af ejendommens kontantværdi.

Af Dohrmann (FP) m.fl.
(Fremsat 30/10 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

I anledning af det fremsatte beslutningsforslag kan jeg oplyse, at regeringen naturligvis er opmærksom på, at de væsentlige stig-

[Ministeren for skatter og afgifter]

ninger i kontantejendomsværdierne ved årsreguleringen pr. 1. april 1984 vil medføre ikke ubetydelige skattemæssige konsekvenser for mange ejendomsjere for indkomståret 1985. Det bør dog i denne forbindelse bemærkes, at ejendomsværdierne i årene før 1984 nærmest har været stagnerende, således at den gennemsnitlige stigning pr. år beregnet over de sidste 4-5 år ikke kan siges at have været overvældende kraftig.

Regeringen er også opmærksom på, at personer, der bor i lejlighed, også har fået og fortsat vil få stigninger i deres boligudgifter på grund af huslejerreguleringer. Der må således for ikke at skabe for store forskelle mellem ejere og lejere tages højde også for denne stigning.

Regeringen har på denne baggrund i den senere tid undersøgt, om der er grupper af ejendomsjere, der i ganske særlig grad bliver ramt af den kraftige stigning i årsreguleringen. Det har vist sig at være tilfældet især, men ikke udelukkende, for pensionister, der bor i ejerbolig. Regeringen vil derfor i løbet af kort tid fremsætte et lovforslag, der vil mildne virkningerne for de hårdest ramte grupper.

Jeg kan således ikke love at neutralisere virkningerne af årsreguleringerne for alle skattepligtige med ejerboliger – dette stiller bl.a. den nuværende økonomiske situation sig hindrende i vejen for – men det lovforslag, som regeringen vil fremsætte, vil som nævnt tage sigte på at afhjælpe situationen for de skattepligtige, som vil blive ramt allerhårdest af stigningen i ejerboligbeskatningen.

Lykketoft (S):

Det var en interessant tale, skatteministeren holdt, selv om den var kort. Man kunne starte med at spørge, om det konservative gruppemedlem hr. Arentoft var indforstået med talens indhold, eftersom den samme hr. Arentoft var medforslagsstiller til dette beslutningsforslag fra fremskridtspartiet, da det blev fremsat.

Regeringen agter altså ikke at følge beslutningsforslaget. Det forstår jeg godt. De regler, der gælder om den skattepligtige lejeværdi med den automatiske regulering i takt med værdistigningerne og værdifaldene ved årsvurderingerne, blev fastsat i et forlig mellem socialdemokratiet, det radikale ven-

stre, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne i foråret 1981. Jeg forhandlede det personligt – til stor fornøjelse og tilfredshed for alle parter, havde jeg indtrykket af – med den daværende CD-ordfører, hr. Bollmann, hr. Arne Bjerregaard fra kristeligt folkeparti og hr. Bernhard Baunsgaard fra det radikale venstre. Jeg er meget glad for at konstatere, at både hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Arne Bjerregaard helt entydigt fastholder det forlig, som vi indgik dengang, og dermed er der også konstateret et klart flertal i folketinget imod at lave om på den automatik, der lå i det. Når der ikke er grund til det, er det, fordi der faktisk også i det dengang vedtagne er indbygget de nødvendige stødpuder mod store forskydninger i skattebetalingen som følge af stigende ejendomsvurderinger, fordi vi har et beløbsmaksimum.

Jeg synes, at også den sådan tilsyneladende lidt imødekommende holdning, regeringen nu giver udtryk for ved skatteministeren, og den meget oplæste holdning, som i hvert fald et af regeringspartierne, nemlig CD, har givet udtryk for i pressen, sekundæret af Parcelhusejernes Landsforening og andre mærkværdige særinteresser, er uden nogen som helst reel baggrund.

Jeg synes også, regeringen skylder at forklare os, om ikke det er rigtigt forstået, at den merindtægt for de offentlige kasser, som den automatiske regulering af lejeværdien bevirker, allerede er indregnet af finansministeren i det finanslovsforslag, der er fremsat. Det vil jeg godt have skatteministeren til at bekræfte – eller afkræfte, hvis der er noget, jeg har misforstået.

Jeg synes i øvrigt, at hele diskussionen om, at der er nogle, der på baggrund af huslejestigninger, der typisk vil være mellem 50 og højst 200 kr. pr. måned, bliver urimelig dårligt stillet, giver grund til at drage en sammenligning, som skatteministeren også lige strejfede, med, hvordan det er gået lejerne i privat eller almenyttigt udlejningsbyggeri i de senere år. Hvordan har det været med lejeværdien i de foregående år, og hvad er det for noget med urimelig store stigninger for nogle befolkningsgrupper, der vel er rimelig godt stillet både indkomst- og formuemæssigt, når vi ser, at et flertal i dette folketing har taget den stilling, at det er rimeligt at reducere de langtidslediges månedlige disponible beløb med 2.000 kr., efter at de har

[Lykketoft]

været langtidsledige tilstrækkelig længe? Hvad er det for en balance, hvad er det for en social forståelse, der ligger bag den sammenhæng? Jeg synes overhovedet ikke, tingene hænger sammen, men jeg synes, regeringen stod sig bedst ved helt at lade være med at lave små, billige manøvrer på dette område, når vi kan regne ud og i virkeligheden ved og også fik bekræftet med skatteministerens udtalelser heroppefra, at reelle penge er der ikke på bordet. Det har man aldrig drømt om at lægge på bordet.

Hagen Hagensen (KF):

Det beslutningsforslag, som fremskridtspartiet har fremsat, rører ved flige af hele det store problemkompleks beskatningen af fast ejendom. Der er for så vidt grund til at sige, at forslaget skulle have været udarbejdet på en anden måde, hvis man skulle tage fat på forholdene.

Hvad er det, der er tale om? Der er tale om, at vi har en ejendomsvurdering, hvori der er en automatik, som kommer til at virke, og i den forbindelse vil jeg sige, hvad ministeren også var inde på, at det jo først er nu, at der bliver tale om, at der sker nogen egentlig stigning i lejeværdierne. Det kan man godt sige at man ikke synes overvældende godt om, men man kan måske også sige, når ejendomsværdierne stiger, at det vel også er udtryk for, at det i realiteten går bedre herhjemme under denne regering, end det har gjort før. Det må man nok tage med ind i de overvejelser, man har.

Det er naturligt for os at sige, at ingen skal have voldsomme byrder lagt på sig, fordi de bor i egen ejendom, men det skal da indskydes her, at det, der sker med ejendomsværdierne og stigningerne deri, også kommer til at spille ind over for lejere, der bor i lejebolig. Men vi har fået et lempelsesæt, uden at jeg skal gå i enkeltheder dermed, som nu det første år, hvor det egentlig får den store betydning, viser, at der er sat bremsen ind over for stigninger i lejeværdien.

Jeg vil godt føje til, at vi er rede til at se på lempelser, og vi siger tak til ministeren for, at han også vil fremkomme med et forslag, der går ud på at mildne luften for de klippede får. Der er nogle, der kommer mere i klemme end andre, og der kan også være grund til måske at se på andre forhold end

dem, ministeren nævnte, men det er nødvendigt at understrege én ting: vi har ikke økonomi til at klare alt for meget.

Jeg synes, der er grund til at føje til, at vi gerne vil prøve at lempe alle de afledede virkninger af de ret store stigninger i ejendomsværdierne. Der er vel også grund til at sige, at det rækker ud over det, der er indeholdt i selve beslutningsforslaget. Men vi må i denne forbindelse erkende, at det bo, vi har overtaget, har gjort, at vi må have en stram økonomi, og den må også på dette område have sin pris.

Så synes jeg, at hr. Lykketoft måske godt kunne have undladt sin bemærkning om, at hr. Arentoft oprindeligt har været medforlagsstiller til dette forslag. Vi kender alle den udvikling, der har været, og der var ingen grund til i denne forbindelse at tage dette forhold op.

Det er korrekt, at de penge, vi skal have ind, er taget med ind i næste års budget. Vi vidste, der ville komme stigninger på dette område. Vi vil være med til at lempe, hvor der er skellig grund til det, og det gælder ikke mindst over for pensionister. Det er en tankegang, der ligger os nær, og jeg tror også nok, at der i den forbindelse er – hr. Lykketoft var inde på det – en social forståelse for de problemer, der nu engang er forbundet med disse forhold.

Men der er jo en lang række andre forhold, der spiller ind. Forholdet har jo været det, at adgangen til at fradrage grundskatter hører op, og det er noget, vi kan takke den tidligere regering for.

Vi vil se på disse forhold, når der bliver økonomi til det, men indtil videre må vi sige, at vi ikke kan gå ind for det af fremskridtspartiet fremsatte beslutningsforslag.

Skrumsager Skau (V):

Da venstres ordfører i denne sag, fru Bente Nielsen, desværre ikke kan være til stede i salen, skal jeg redegøre for venstres holdning til det foreliggende forslag, og jeg kan sige, at venstre fuldstændigt tilslutter sig ministerens bemærkninger.

Jeg vil dog gerne sige, at det vil være naturligt at undersøge, hvilke virkninger forhøjelserne medfører set over en årrække i forhold til udviklingen i lejeudgiften både i private udlejningsejendomme og i andre, til løn-

[Skrunsager Skau]

udviklingen og til beskatningen af ejendomme, for derigennem at finde ud af, om der er nogle urimelige virkninger, som vi så naturligvis må afbøde. Det har skatteministeren også i sit indlæg været inde på, og vi kan derfor støtte det udspil, som vi må forvente ministeren kommer med.

På den anden side synes jeg, det er urimeligt, hvis virkningerne af ejendomsværdistigningen fuldstændig skal neutraliseres. Andre ting har udviklet sig i vores samfund, og det har naturligvis en virkning for ejendomsejere.

Jeg er også enig i de bemærkninger, der er gjort om, at der må tages særlige hensyn til pensionister, og jeg synes også, at ministeren skal overveje at lade nye ejere og dem, der har foretaget ombygninger her i 1984, blive omfattet af den såkaldte 20 pct.s regel.

Venstre vil derfor gerne afvente det udspil, som ministeren har lovet tinget.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti kan ikke tilslutte sig forslaget. Det er da rigtigt, at der har været en skæv udvikling i ejendomspriserne. I mange år har de været stagnerende, og nu får de så en kraftig stigning. Det giver nogle forskydninger, men her må man huske på, at vi for et par år siden, bl.a. med SFs tilslutning, fik gennemført en regel, der modvirker meget store stigninger i lejeværdien fra det ene år til det andet.

Hvis man nu, som fremskridtspartiet foreslår, gennemfører en almindelig lempelse, betyder det bare, at vi forskyder forholdet permanent mellem ejere og lejere.

Man må være opmærksom på, at de stigninger, vi konstaterer i ejendomspriserne, er reelle. Ejerne bliver faktisk rigere, de kan sælge deres huse for mere, og når jeg specielt taler om lejeværdi, er det vores intention, at den skal bevares på et realistisk niveau, så længe vi har rentefradragsretten.

Nu er det klart, at fremskridtspartiets mening med dette er at lefle for parcelhusejerne, og dér er det interessant, at regeringen viser en beskeden – ja, jeg ved ikke, hvor beskeden den er, men så en delvis – imødekommethed, for sagen er jo den, at selv om parcelhusejere ligesom andre grupper i befolkningen har meget forskellige levevilkår, er det i hvert fald rigtigt, at en almindelig

lempelse for hele gruppen er brug af penge, der kunne bruges langt bedre andre steder, og derfor vil jeg spørge ministeren, hvor store beløb der er tale om. Det synes jeg er interessant at få opklaret.

Lone Dybkjær (RV):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne afvise forslaget, men samtidig tilføje, at vi i udvalget må se på konsekvenserne for pensionisternes vedkommende.

Bente Juncker (CD):

Centrum-demokraterne er enige med forslagsstillerne i, at der snarest må gøres noget i anledning af de skattemæssige stigninger, som husejerne får ved de nye reguleringer, og jeg har også forstået, at ministeren er enig i, at vi må afbøde dem noget. Lejeværdien, ejendomsskatterne og formuestigningen ønsker vi snarest bliver taget op; det har vi sagt flere gange fra denne talerstol.

I Jyllands-Posten i går kunne man læse, at den årlige boligudgift er steget med 11,3 pct., mens husstandsindkomsterne i samme periode kun er steget med 3,4 pct. Resultatet bliver, at unge familier får sværere ved at købe hus og får sværere ved at blive i eget hus. Når skatteministeren så siger, at vi skal hjælpe pensionisterne, må jeg på CDs vegne tilføje, at det også er vigtigt, at vi hjælper børnefamilierne.

Og så til hr. Lykkeitof: nu vil jeg altså ikke høre det mere! Centrum-demokraterne har ikke stemt for lovforslaget om lejeværdien. Jeg står her med Folketingsårbogen for 1981-82, og deri står klart og tydeligt på side 243, at CD stemte imod. Så nu vil jeg ikke høre det mere!

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Fru Bente Juncker havde en bemærkning om, at det bliver sværere for unge at flytte i eget hus. Det er ganske rigtigt; det gør det, fordi husene er blevet dyrere. Det, man skulle gøre for at modvirke det, var at få en eller anden form for værdistigningsafgift, der kunne holde huspriserne i ro. Det ville være et middel til at hjælpe de unge.

Lenger (VS):

[Lenger]

Det kommer næppe som den store overraskelse, at også VS afviser fremskridtspartiets forslag. I betragtning af, hvilke ekstra byrder denne regering – oftest endda med velvillig støtte fra fremskridtspartiet – har lagt på andre samfundsgrupper, forekommer det helt hen i skoven, at lige præcis ejerne af ejerboliger skulle have en ekstra økonomisk gevinst ved at slippe for konsekvenserne af den nye vurdering.

Ganske vist er der en stor spredning i indkomsterne blandt ejerne, og ganske vist findes der ejere af ejerboliger, som ikke har for meget at slå til søren med, men som gennemsnit betragtet sidder ejere bedre i det, end lejere gør.

Meget tyder også på, at stigningerne, der alt i alt ser store ud, skyldes meget store stigninger på de i forvejen dyreteste huse, og det gør det lidt fortegnat, når vi skal vurdere virkningerne set under ét. Det er jo det, et forslag i givet fald vil gå ud på, og her er de altså ikke med.

For et par dage siden diskuterede folketinget indenrigsministerens forslag om at hente 4½ mia kr. i kommunekasserne. De forslag var delvis begrundet i, at de fleste kommuner har sat grundskyldpromillerne ned, og regeringen ville så inddrage et provenu svarende til de nedsatte grundskyldpromiller – helt uagtet, at det var penge, som kommunerne aldrig har set og aldrig kommer til at se. Det ville være grotesk, hvis regeringen efter at have brugt denne begrundelse i disse forslag nu kom med et forslag om at holde ejere skadesløse. Jeg forstår på ministeren, at det heller ikke er meningen, og derfor afviser vi fremskridtspartiets forslag.

Vi vil ikke benægte, at der blandt ejerne er nogle, som ikke vil kunne betale – stigningerne er gennemsnitsstigninger, og indkomstspredningen blandt ejerne er stor – og de grupper vil vi gerne være med til at sikre; der skal blot ikke være tale om en generel neutralisering af stigningerne.

Her tænker vi på pensionisterne, som også andre har været inde på, men vi tænker også på andre svage grupper. Parcelhusejerne har jo altid været centrum-demokraternes hjertebørn, og mange af de arbejdsløse bor faktisk i parcelhuse. Det seneste dagpengeforlig kan betyde, at mange må gå fra hus og hjem, når den sociale rutschetur føres igennem, ja, dybest set vil virkningerne af dagpengeind-

grebet vel egentlig føre til, at flere må gå fra hus og hjem, end de stigende vurderinger vil. Det er trods alt kun småpenge, disse udgifter vil stige med, målt i forhold til, hvad en parcelhusejer kan komme ud for, hvis han eller hun bliver langtidslidig og kommer ind under regeringens nyordning. Der havde klynkeriet været betydelig bedre anbragt. Man kan endog sige, at det er et spørgsmål, om det overhovedet vil være tilstrækkeligt til at redde disse svage grupper blandt parcelhusejerne, der eventuelt bliver ramt af langtidsarbejdsløshed, at man neutraliserer virkningen af stigningerne i vurderingerne. Det tror vi ikke; der skal meget mere til end det.

Derfor vil vi gerne være med til at diskutere, hvor vi selektivt og med henblik på enkelte svage grupper kan hindre, at de stigende vurderinger bliver den dråbe, der får det bæger til at flyde over, som regeringen har fyldt til randen i forvejen. Det er, som jeg har sagt, slet ikke sikkert, at det er ejendomsskatterne, der betyder noget for dem. Det er slet ikke sikkert, at en neutralisering af virkningen af disse stigninger overhovedet kan redde dem i betragtning af de overgreb, som de i øvrigt har været ude for fra regeringens side og med velvillig støtte fra fremskridtspartiet.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først sige til hr. Lykketoft, som gør mig til medlem af CD, at meget kan hr. Lykketoft beskyldes mig for – det ved jeg – men dog ikke det, hr. Lykketoft!

Lad mig så sige om forslaget, at jeg ikke finder, der er grundlag for en generel ændring af lejeværdiberegningen på grund af stigningen i vurderingen. Jeg finder, at det i den situation, vi er i, ville være ganske urimeligt, da denne stigning gennemgående rammer de bedst stillede i samfundet og vi på andre områder må skære ned for svagere befolkningsgrupper. Det kan vi ikke på nogen måde acceptere. Jeg vil i alt fald ikke kunne se mine omgangsfæller i øjnene, hvis det er sådan, at jeg skal have en lettelse i min lejeværdiberegning, medens de på andre områder har mistet i tusindvis af kroner på grund af, at vi nødvendigvis i den økonomiske situation, vi er i, må spare på væsentlige områder.

[Arne Bjerregaard]

Jeg er dog enig med ministeren i, at vi må se på, om der er visse grupper, der får en urimelig forhøjelse af lejeværdien, og om der deriblandt er pensionister, ligesom der også kan være andre grupper i samfundet, som vi må holde øje med. Men en generel ændring ser vi ingen grund til at foretage.

Maisted (FD):

Fremskridtspartiets forslag er virkelig interessant på flere områder. Bl.a. demonstrerer fremskridtspartiet her, at det har forladt den glistrupske linje – jeg ved ikke, om det er Milton Friedman, det nu har bevæget sig over til – idet man altså ikke ønsker at bruge enhver skattelettelse til at hæve den skattefri bundgrænse. Det synes jeg er interessant, og fremskridtspartiet skal selvfølgelig ikke have utak for, at det begynder at bevæge sig.

Så er det jo morsomt at høre, at CD, der som regeringsparti står bag finansloven, og som er husejernes forsvarer, med det finanslovsforslag, der foreligger, klart har taget de højere ejendomsskatter til sig.

Så har vi regeringen, hvis samlede målsætning er en lønstigning inden for en ramme på 2 pct. om året. Den vil altså gerne være med til en 20 pct.s værdistigning og 2 ½ pct.s ekstra skat af disse 20 pct. Det er der ikke meget hold i.

Og endelig, for at få et samlet billede af denne sag, er der tale om en ren og skær fiktiv beskatning af folk, der klarer deres egne boligforhold. Man henter et tal ud af luften – for det er jo ikke sådan, at folk ligger og sælger deres huse hver eneste dag – og så siger man, at de skal beskattes, fordi de har sørget for deres egne boligforhold.

O.k., der er så mange ting, der er fjollede i forbindelse med beskatningen herhjemme, men jeg synes, det er interessant, at regeringen har den målsætning for befolkningen, at den skal have højst 2 pct. i lønstigning, og alligevel accepterer, at folk beskattes af en værdistigning på 20 pct. + 2 ½ pct.

Det er interessant at høre, at fremskridtspartiet pludselig har en anden holdning til tingene nu, fordi det prøver at udkonkurrere CD, og at CD, som har tilsluttet sig det finanslovsforslag, der foreligger, nu brandskatter dem, de ellers er fortalere for, og som de mener at de kan hente deres stemmer fra.

Ove Jensen (FP):

Indledningsvis vil jeg konstatere, at der er vild uenighed i regeringen om dette forslag. CDs ordfører, fru Bente Juncker, sagde, at hun var helt enig med forslagsstillerne, mens hr. Arne Bjerregaard fra kristeligt folkeparti afviste forslaget, som han kaldte et ganske urimeligt forslag. Jeg ved ikke, hvordan regeringen vil klare problemerne fremover med så uenige partier i regeringen.

Men ellers er der jo meget, der tyder på, at den nuværende regering vil gå over i historien som den regering, der satte rekord i skattetryk, ikke alene hvad angår indkomstbeskatningen, men nu også ejendomsbeskatningen, og efter de udtalelser, der nu er fremsat af de forskellige ordførere, ser det ikke ud til, at der sker nogen ændring, eller rettere sagt: det ser ud til, at de voldsomme stigninger, der er en kendsgerning, vil blive gennemført, hvilket vil medføre, som det er blevet sagt og skrevet i pressen, at mange, både pensionister og andre svage husejere, nu vil blive jaget fra hus og hjem, fordi de simpelt hen vil få pålagt så store skatter, at de ingen mulighed har for at betale dem.

Skatteministeren nævnte ganske vist, at regeringen overvejer at komme med et forslag, og han var også opmærksom på de store skattestigninger til næste år. Men nu er det altså ikke nok at være opmærksom. Det er jo sådan, at skatteministeren selvfølgelig sagtens kan stå og sige, at han vil komme med et eller andet forslag, men hvis man lytter til f.eks. den konservative ordfører, hr. Hagen Hagensen, kan man med det samme konstatere, at det intet er værd, for hr. Hagen Hagensen sagde jo, at man gerne ville se på det, men at der ingen økonomi var til at gøre noget ved det, og så er der i realiteten ikke meget at vende tilbage til dér.

Derfor tror jeg, det er meget bekvemt for regeringen, at den ved, at den ikke har noget flertal for at lette ejendomsbeskatningen, og det har den jo ikke; det er det, der er kendsgerningen, når det radikale venstre ikke vil være med. Det tror jeg passer regeringen meget godt, for når man ser på, hvordan denne regering har forøget skattetrykket ved hjælp af indkomsts-katten, er det vel meget naturligt, at man vil fortsætte med ejendomsskatterne.

[Ove Jensen]

Hvis regeringen virkelig havde et ønske om at lette ejendomsskatterne, hvorfor er den så ikke i de mange aftaler, som den indgår med det radikale venstre om både det ene og det andet, blevet enig med det radikale venstre om at få neutraliseret virkningerne af de store stigninger, der er sket ved den sidste årsvurdering? Jeg tror, det skyldes, at regeringen er ganske godt tilfreds med, at den ikke har dette flertal. Den ønsker simpelt hen at få disse yderligere skatte kroner hjem i statskassen.

Det, der sker her – hvis der ikke bliver ændret noget ved det – er, at den forhøjede ejendomsbeskatning fuldstændig vil ødelægge trykkelagsgrundlaget for mange familier, og der vil blive store og svære spekulationer om, hvordan familien skal skaffe de ekstra penge, som skal bruges til disse ejendomsskatter, når indkomsterne ikke stiger tilsvarende – og det er jo realiteten, at det gør de ikke.

Pensionisterne vil få en beskæring af folkepensionen ved, at deres indtægter stiger ved den forhøjelse, de får af lejeværdien af egen bolig, og de vil miste en lang række andre fordele, som bortfalder på grund af den lille indkomststigning.

Nu har de fleste ordførere talt meget om, at de måske vil hjælpe pensionisterne på en eller anden måde. Lad os nu se, hvad der sker; det skulle ikke forbyde mig, om det eneste, der kommer ud af det, er, at renten af den indefrysning, som pensionister kan få foretaget af deres ejendomsskatter, bliver nedsat med en procent eller to, og jeg vil sige, at det i realiteten ingenting er værd, for mange pensionister ønsker ikke at belåne deres hus, deres ejerbolig. Ældre folk, der har haft deres hus i mange år, har simpelt hen en helt anden indstilling end de fleste på vores alder; de ønsker ikke at stifte gæld, og derfor kommer de til at lide afsavn på andre områder.

Dette forslag vil få en masse andre negative virkninger. Det vil få en negativ virkning på de forestående overenskomster. Det er klart, at man ikke kan forny overenskomster uden lønstigninger, hvis man samtidig gennemfører voldsomme skattestigninger. Når folk ikke har råd til at bo i deres huse, vil der blive flere til salg. Det vil medføre, at nybyggeriet falder eller helt går i stå, og det vil medføre mere arbejdsløshed. I det hele

taget vil der være en masse skadelige følger-virkninger af denne stigning i ejendomsskatterne, hvis den ikke bliver neutraliseret.

Som situationen ser ud efter debatten om dette forslag, må vi nok erkende, at selv om der er en vis velvilje fra regeringen, har den ikke noget at have den i, og den ønsker nok ikke engang inderst inde at hjælpe disse mennesker. Den eneste, som gav udtryk for positiv velvilje, var som sagt fru Bente Juncker fra CD, men i denne sag står CD jo alene.

Man må nok konstatere, at det, denne regering sagde ved sin tiltrædelse, at nu skulle det være lettere at være dansker, nok må omskrives til, at det er blevet meget sværere at være dansk skatteyder efter firkløverregeringens tiltrædelse for godt to år siden, og det ser desværre ud til, at det bliver meget værre endnu, når disse voldsomme ejendomsskattestigninger bliver en realitet i 1985.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Må jeg først sige, hvad jeg ikke fik sagt før, at jeg optræder på hr. Collets vegne som ordfører for min gruppe, da han er forhindret i at være her i dag.

Dernæst skal jeg sige, at den tale, hr. Ove Jensen holdt, jo skulle holdes sådan, som det blev gjort. Forholdet er det, at det konservative folkeparti ikke har lod eller del i lovgivningen på dette område. Det ønskede vi ikke i sin tid at have, vi havde andre mål, og det har vi stadig på lang sigt.

Jeg deler den opfattelse, fru Bente Juncker gav udtryk for, men jeg må samtidig sige med hr. Arne Bjerregaard, at vi ikke generelt kan tage dette forhold op, det har vi ikke økonomi til. Forholdet er det, at vi alene må se på, om der kan lempes for dem, det kommer til at gå mest ud over, og det går tilsagnet fra ministeren også ud på.

Denne debat er jo kommet til at centrere sig om lejeværdien, selv om beslutningsforslaget mere går på de skattemæssige virkninger af 17. almindelige vurdering, og de rammer jo også dem, der bor i lejebolig; der vil også blive tale om højere grundskatter dér.

Det er forhold, som vi må se på, men vi må samtidig erkende, at vi ikke har økonomi til større lempelser. Det overordnede mål for den regering, vi har, er jo at få bragt dette

[Hagen Hagensen]

lands økonomi i orden, og det går forud for alt andet, men vi vil se på, hvem det kommer til at gå mest ud over, og så prøve at klare det.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det er jo helt tydeligt, at regeringspartierne og først og fremmest det konservative folkeparti føler sig meget ubehageligt berørt af, at fremskridtspartiet har fremsat dette forslag.

Udadtil holder man sig nemlig ikke tilbage. Vi kan næsten daglig se store overskrifter om alle de gode ting, regeringspartierne vil gøre, også for parcelhusejerne – og for lejerne tilmed – og derfor er det klart, at når fremskridtspartiet så fremsætter et forslag, som partierne her i salen må give udtryk for deres mening om, kommer man i en pinlig situation, når man i øvrigt har den opfattelse, at den nye kontantvurdering blot skulle have lov til at slå fuldt igennem, som det var regeringens hensigt.

Hvis fremskridtspartiet ikke havde rejst denne sag, hvis det ikke var blevet skrevet en smule om den i aviserne og andre steder, havde stigningen i lejeværdien af egen bolig, grundskatter og det hele kritikløst fået lov til at passere i håb om, at ikke én eneste ville have povet et øje af den grund.

Jeg synes, det lyder helt grotesk, når hr. Hagen Hagensen står heroppe og siger, at det blot er flige af et stort område, og at forslaget derfor ikke er udformet rigtigt. Ja, vel er det kun en flig, det kan man da godt sige, hr. Hagen Hagensen, men må vi bede om noget konkret, må vi få at vide her i dag: hvad vil regeringen gøre? Vi har ikke hørt en lyd om, hvad den rent konkret vil foretage.

Der kommer de store overskrifter, f.eks. fra hr. Erhard Jakobsen: kan firkloverregeringen redde parcelhusejerne? Stort spørgsmålstegn. Så kommer der en udtalelse fra skatteministeren: hjælp på vej mod de stigende boligskatter! Store overskrifter. Hr. Erhard Jakobsen igen: parcelhusejerne må selv gøre noget! Og det, parcelhusejerne efter hr. Erhard Jakobsens mening skulle gøre, var at stemme på CD selvfølgelig, på trods af at de her medvirker til at forhøje omkostningerne for såvel lejere som ejere. Så hedder det: bombe under tusindvis af husejere. Og så en

regeringsudtalelse: boligskat firdoblet på 10 år. Og så udtrykker man sin store forargelse over det.

Må vi her i dag få at vide: hvad vil regeringen gøre? Den har haft masser af tid. Hvis regeringspartierne ikke kommer med noget mere end det, vi hidtil har hørt her under debatten, vil jeg have lov til at betegne det hele som en gang vælgerbedrag, som skal give folk det indtryk, at regeringen egentlig gerne vil gøre noget, men at den ligesom ikke evner det, og at man derfor ude omkring stille og roligt må finde sig i, at sådan ligger landet. Regeringen har sandelig den gode vilje, den har bare ikke noget at have den i, fordi man ikke evner at fremsætte nogle konkrete forslag. Det er sandheden. Det er hykleri, og det er dobbeltmoral.

En enkelt ordfører gik endda så vidt som til at påstå, at partiet ingen ordfører havde på området, og at man derfor måtte sætte en anden ind, men hele behandlingen her i dag viser med al tydelighed, at regeringspartierne ikke agter at gøre noget.

Man kommer muligvis med et bitte forslag om, at pensionisterne kan få indefrosset deres ejendomsskatter som en offentlig prioritet, men derudover må lønmodtagerne, som står foran overenskomstforhandlingerne, bare finde sig i, at regeringspartierne agter at lade de store stigninger slå uhindret igennem. Det er dobbeltmoral. Det er for dårligt af den regering, som påstod, at den ville sænke omkostningerne, at den nu er slået ind på den socialistiske linje. Det skal den absolut ikke have ros for.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg havde forventet, at ministeren ville tage ordet for at besvare det spørgsmål, jeg stillede ham om, hvor stort et beløb han planlægger at stille til rådighed for de lemper, vi taler om. Jeg er godt klar over, at ministeren er i en forhandlingsfase, og at det kan være vanskeligt at komme md et præcist beløb, men er størrelsesordenen 100 mill. kr., 1 mia kr., eller hvad er det for et beløb, vi taler om?

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg vil gerne sige til hr. Rahbæk Møller, at det synes jeg vi skal diskutere, den dag rege-

[Ministeren for skatter og afgifter]

ringens forslag bliver fremsat; da vil der foreligge konkrete oplysninger herom.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg glemte en enkelt bemærkning til hr. Hagen Hagensen. Han påstod heroppefra, at det, at vurderingerne steg, også måtte tages som udtryk for regeringens gode politik. Må jeg lige gøre opmærksom på, at når huspriserne stiger, så er det, fordi vi fortsat har inflation.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Det er selvfølgelig udmærket, at skatteministeren svarer hr. Rahbæk Møller, at vi kan se på, hvor stort et beløb regeringen vil afsætte til dette formål, når regeringens forslag skal diskuteres. Der ingen som helst tvivl om, at dette forslag og hele spørgsmålet om ejendomsskatternes størrelse i 1985 har overordentlig stor interesse, og der er ganske givet mange ude over det ganske land, som vil være interesserede i at vide, hvad det forslag, regeringen kommer med, vil indeholde. Når skatteministeren taler om, at man vil hjælpe de hårdest ramte grupper – eller de svageste grupper, som jeg også tror der blev sagt – hvem er det så, der er de hårdest ramte grupper, og hvem er det så, der er de svageste grupper, efter regeringens opfattelse?

Jeg vil gerne endnu en gang opfordre skatteministeren til at være lidt mere konkret i sine svar og komme med et bud på, hvor stort et beløb regeringen har tænkt sig at sætte af til dette formål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemyndighedernes organisation og om klageadgang m.m. (skattestyrelsesloven). (Ændring af reglerne for beskikkelse af medlemmer af skatteråd og amtsligningsråd).

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 7/11 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det forslag til ændring af skattestyrelsesloven, socialistisk folkeparti har fremsat, går ud på, at folketinget skal vælge formanden, næstformanden og de øvrige medlemmer og stedfortrædere til skatterådene og amtsligningsrådene. Efter de gældende regler udpeges medlemmerne af ministeren for skatter og afgifter. Formålet med lovforslaget er ifølge bemærkningerne at demokratisere proceduren for udnævnelse af rådsmedlemmerne.

Det er nødvendigt at se lidt på skatterådenes historie, som går 81 år tilbage, til 1903.

Ministeren for skatter og afgifter – eller finansministeren, som det jo var dengang – har stået for udnævnelsesproceduren i alle disse 81 år. Det er min bestemte opfattelse, at fremgangsmåden har virket tilfredsstillende. Tinget har da heller ikke tidligere fundet anledning til at tage en sådan ændring i udnævnelsesproceduren op til behandling. Jeg kan her nævne, at folketinget så sent som i dette forår har haft lejlighed til at overveje den kommende udnævnelse af rådsmedlemmer i forbindelse med en ændring af skattestyrelsesloven, hvor man satte aldersgrænsen for medlemmerne ned fra 68 til 67 år. Det skete bl.a. for at lette overgangsproblemerne ved udnævnelserne pr. 1. januar 1985, hvor antallet af skattekrede og dermed skatteråd sættes ned fra 39 til 32.

Det er rigtigt, som det er anført i bemærkningerne til forslaget, at der ikke findes nærmere regler for, hvordan posterne skal fordeles. Der er imidlertid tradition for, at den politiske sammensætning i folketinget spiller ind ved udnævnelse af nye rådsmedlemmer. Man forsøger således at afspejle den politiske sammensætning i folketinget så godt,